

Zamyslenia na týždeň po 22. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 2. novembra 2018

Pamiatka zosnulých

Piesne: ES č. 658, 697

Text: Mk 5, 35 – 43

„35Ešte hovoril, keď prišli ľudia od predstaveného synagógy so zvestou: Už ti dcéra umrela, načo ešte obťažuješ Majstra? 36Ale Ježiš, keď počul, o čom je reč, povedal predstavenému synagógy: Neboj sa, len ver! 37A nikomu nedovolil, aby Ho nasledoval, len Petrovi, Jakubovi a Jánovi, bratovi Jakubovmu. 38A prišli do domu predstaveného synagógy. Keď videl zhluknutie mnohých plačúcich a bedákajúcich, 39vošiel dnu a povedal im: Prečo robíte hluk a plačete? Neumrelo dieťa, ale spí. 40A oni Ho vysmiali. Nato vyhnal všetkých, vzal so sebou otca a matku dieťaťa i tých, čo boli s Ním, a vošiel tam, kde bolo dieťa. 41Chytil dieťaťu ruku a povedal mu: Talitha kumi! - to znamená v preklade: Dievča, hovorím ti, vstaň! 42A dievča hneď vstalo a chodilo; bolo totiž dvanásťročné. A z veľkého úžasu boli ako bez seba. 43On im však prikazoval, aby sa o tom nikto nedozvedel. Potom kázal dať jej jesť.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Len pred chvíľkou bol Jairos svedkom uzdravenia ženy s krvotokom, ktorá sa zavesila na Ježiša. Majster ju od seba neodohnal. V tomto sa predstavenému synagógy doniesla správa. Tvoja dcéra umrela. Neotravuj už Majstra. Jairos musel prežívať náročné chvíle. V tlaku, ktorý na neho vyvíjali ľudia, sa k nemu obracia Ježiš a hovorí: „Neboj sa, len ver!“ Pri príležitosti Pamiatky zosnulých myslíme na všetkých, ktorí nás predišli cestou časnej smrti. Našou úlohou nie je umárať sa a hľadiť na hroby. Aj zoči-voči smrti klásť otázku: Verím Božiemu hlasu? Dôverujem slovám Božím? Božie slovo zostáva naveky! Som človekom viery, keď vidím, že umieram? „Neumrelo dieťa, ale spí!“ – hovorí všetkým Pán Ježiš a posielal ich preč. Keď Pán Ježiš hovorí o spánku človeka, ktorý umrel, dav ho vysmieva. Ešte len teraz počuli, ako uzdravil ženu s krvotokom, pred chvíľou ho vebili, že zachránil a uzdravil a teraz Ho už vysmievajú. Ako títo ľudia vlastne dôverujú Ježišovi?! Dodnes sa ľudia smejú. Z toho, že Boh slovom stvoril nebo i zem, smejú sa z nášho kréda, že slovom sa z panny narodilo dieťa. Že Ježiš vstal z mŕtvych a príde súdiť živých i mŕtvych... Talitha kumi, dievča, hovorím ti, vstaň! Dieťa počulo Boží hlas a prebudilo sa zo smrti. Nielen dievča sa však prebudilo zo smrti. Dôležité je, že sa zo smrti prebudil Jairos. Lebo keď mu Ježiš hovoril: „Neboj sa len ver!“ – stále pochyboval. Jairos sa prebudil zo smrti nevery. Lebo

nedôveroval slovám Ježiša a nechal sa ovplyvniť svetom, okolím, svojimi pochybnosťami. S dievčaťom vstáva aj otec, lebo sa rodí do nového života viery. Zobudil sa zo smrti do večného života. Dôverujete Božiemu hlasu? Ak budeme počúvať Boží hlas, keď žijeme, budeme naň zvyknutí. Toto Božie slovo a tento Boží hlas sa nám tak vryje do uší a do srdca, že keď zaspíme smrťou, bude nám známy. A potom, keď budeme spať, jedine tento Boží Kristov hlas nás prebudí k večnému životu. Budeme ho však počuť? Zobudí nás to Božie slovo? Budeme ho poznať, budeme ho vôbec počuť, keď budeme tak tvrdo spať? Ako nás môže zobudiť, ak ho nebudeme počuť? Ved' naň nebudeme zvyknutí, ved' mu nebudeme dôverovať, ako nás potom môže prebudit' Amen.

Modlitba:

„Čuj, ktosi vraví: Volaj! I povedal som: Čo mám volať? Každé telo je tráva a všetka jeho nádhera s'á poľný kvet. Naozaj, ľudia sú tráva. Usychá tráva, vädne kvet, keď dych Hospodinov zavanie naň. Usychá tráva, vädne kvet, ale slovo nášho Boha zostáva na veky.“
(Iz 40, 6 – 8) Amen.

Mgr. Ivan Boženík, zborový farár v CZ ECAV Dobroč